

Minder huishoudens met een laag inkomen

Auteur(s):

Linden, G.
Sector Nationale rekeningen van het CBS

Verschenen in:

ESB, 87e jaargang, nr. 4375, pagina 675, 20 september 2002

Rubriek:

Statistiek

Trefwoord(en):

Het aantal huishoudens met een laag inkomen is verder gedaald. In 2000 telde Nederland ruim 800.000 huishoudens met een laag inkomen, tegen 970.000 in 1996. De sterkste daling vond plaats in 1998, toen een verhoging van de ouderenaftrek een deel van de alleenstaande 65-plussers boven de lage-inkomensgrens tilde. Ook verbeterde eind jaren negentig de werkgelegenheid en daalde het aantal mensen met een bijstands- of werkloosheidsuitkering. In 2000 hadden 350.000 huishoudens al minstens vier jaar lang een laag inkomen. Tot de 800.000 huishoudens met een laag inkomen behoorden ruim anderhalf miljoen mensen. Hiervan waren 600.000 personen langdurig aangewezen op een laag inkomen.

Verschillen tussen leeftijdsgroepen

Het inkomen van veel mensen heeft gedurende hun leven eerst een stijgend en daarna een dalend verloop. Bij jongeren is aanvankelijk sprake van een sterke inkomensstijging doordat zij (beter) werk vinden of een hoger loon krijgen op grond van leeftijd en ervaring. De inkomensstijging zet zich voort tot de middelbare leeftijd. Er zijn dan ook betrekkelijk weinig lage inkomens bij huishoudens met een hoofd tussen 25 en 55 jaar. Daarna stoppen veel mensen geheel of gedeeltelijk met werken, waardoor hun inkomen daalt. Ook mensen die tot de pensioengerechtigde leeftijd blijven doorwerken, ondervinden bij hun pensionering een inkomensdaling. Wie dan een laag inkomen heeft, zal meestal op dat lage inkomensniveau blijven. Van de 65-plussers in 2000 had veertien procent een laag inkomen. Voor bijna zeventig procent van hen was het lage inkomen langdurig.

Lage inkomens bij huishoudens met uitkering

Bij huishoudens met een uitkering komt een langdurig laag inkomen relatief veel voor. Van de huishoudens die vooral zijn aangewezen op een bijstands- of werkloosheidsuitkering, hebben er ruim twee van de drie een laag inkomen. In 2000 had de helft van deze lage inkomens ook in de drie daaraan voorafgaande jaren een laag inkomen. Van de huishoudens met een arbeidsongeschiktheidsuitkering had veertien procent een langdurig laag inkomen.

Relatief veel langdurig lage inkomens in de vier grote steden

Een kwart van de huishoudens met een langdurig laag inkomen woont in een van de vier grote steden. Anno 2000 was er in Rotterdam bij twaalf procent van de huishoudens sprake van een langdurig laag inkomen. Ook in Amsterdam en Den Haag lag het aandeel van deze groep boven het landelijk gemiddelde van ruim vijf procent. De hoge concentratie van langdurig lage inkomens in de grote steden kent een aantal oorzaken. Zo zijn er in de vier grote steden relatief veel inwoners met een bijstands- of werkloosheidsuitkering. Verder hebben arbeidsongeschikten en gepensioneerden die in de grote steden wonen, meer dan elders in het land een langdurig laag inkomen.

[tabel 1](#)**Tabel 1. Huishoudens met een laag inkomen, 1995-2000**

	Totaala		w.o. met laag inkomen		w.o. met langdurig laag inkomensb	
	x 1000		x 1000	%	x 1000	%
1995	6134		953	15,5	421	6,9
1996	6209		970	15,6	429	6,9
1997	6332		953	15,1	435	6,9
1998	6414		861	13,4	391	6,1
1999	6453		835	12,9	370	5,7
2000	6527		801	12,3	350	5,4

a. Huishoudens waarvan het hoofd (of de partner van het hoofd) het gehele jaar inkomen heeft en geen studiefinanciering ontvangt.

b. Huishoudens met ook in de drie voorafgaande jaren een laag inkomen.

